

Súd: Okresný súd Dolný Kubín
Spisová značka: 5Csp/6/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5422200848
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Bebej
ECLI: ECLI:SK:OSDK:2023:5422200848.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dolný Kubín sudcom JUDr. Petrom Bebejom v právnej veci žalobcu: Všeobecná úverová banka, a.s.; skrátený názov: VÚB, a.s., so sídlom v Bratislave, Mlynské nivy 1, IČO: 31320155, zastúpeného JUDr. Barborou Tomanovou, advokátkou, so sídlom v Martine, Kollárova 85, proti žalovanej: S. G., J.. XX.XX.XXXX, G. K. XXX, zastúpenej Advokátska kancelária SLAMKA & Partners s.r.o., so sídlom v Dolnom Kubíne, Radlinského 1735/29, IČO: 50120000, v spore o zaplatenie sumy 2.420,19 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu zamietá.
- II. Žalovanej priznáva voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenu tunajšiemu súdu 13.07.2022 elektronicky, autorizovanou podľa osobitného predpisu, sa žalobca prostredníctvom splnomocneného zástupcu voči žalovanej domáhal zaplatenia sumy 2.420,19 eura s 5 %-ným ročným úrokom z omeškania za obdobie od 13.07.2020 až do jej zaplatenia, ako aj náhrady trov konania.

2. Odôvodnil ju tým, že:

2.1. Žalobca a H. G. (ďalej len „dlžník“) uzatvorili 20.08.2014 Zmluvu o aktivácii Bankomatky Quatro č. XXXXXXXX (ďalej len „Zmluva“), ktorou bol schválený úverový rámec vo výške 2.400,- eur s mesačnou splátkou vo výške 80,- eur s úrokovou sadzbou 22,80 % p. a.

2.2. Vzhľadom na to, že dlžník dňa XX.XX.XXXX zomrel, tak v zmysle ust. § 470 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) „Dedič zodpovedá do výšky ceny nadobudnutého dedičstva za primerané náklady spojené s pohrebom poručiťela a za poručiťelove dlhy, ktoré na neho prešli poručiťelovou smrťou.“ Na základe Uznesenia o dedičstve sp. zn. 5D/9/2019 sa po poručiťelovi H. G. stala dedičom žalovaná.

2.3. Dňa 19.06.2020 bola žalovanej zaslaná Výzva na zaplatenie a doposiaľ žalovaná dlžnú sumu neuhradila ani len čiastočne. V zmysle Výpisu z Pôžičkovej karty Quatro celkový dlh predstavuje sumu 2.420,19 eura ako rozdiel debetných a kreditných transakcií.

2.4. Úrok z omeškania si uplatňuje od 13.07.2020, pretože v zmysle výzvy na zaplatenie bola žalovanej poskytnutá 20-dňová lehota na zaplatenie a zároveň pripočítal 3 dni, kým bola výzva v poštovej preprave.

2.5. Pre prípad, že žalovaná uzná žalobou uplatnený nárok, navrhol rozhodnúť o tomto nároku rozsudkom pre uznanie nároku podľa § 282 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“).

3. Zástupca žalobcu k výzve súdu z 29.09.2022 [aby zdôvodnil (predložil svoje argumenty) ohľadne toho, že žalobcom uplatnený nárok nebol žalobcom podanou žalobou uplatnený voči dedičovi dlžníka v rozpore s ust. § 54a OZ, ak žaloba bola podaná na tunajší súd dňa 13.07.2022, dlžník zomrel viac ako 3,5 roka pred podaním žaloby a k poslednému reálnemu čerpaniu z poskytnutého úverového rámca

malo podľa doložených výpisov dôjsť 29.06.2017, pričom v ďalšom období už dochádzalo len k viacerým aj to nepravdivým splátkam v počte 12 splátok v rôznej výške, spolu v celkovej výške 990,05 eura], reagoval podaním doručeným súdu 26.10.2022, ktorým doručil Dohodu o uznaní dlhu a jeho splácaní podpísanú žalobcom 28.03.2018 a H. G. 26.03.2018, a to bez toho, aby sa akýmkoľvek spôsobom k predkladanej dohode vyjadril.

4. S ďalším podaním doručeným súdu 06.12.2022 (obsahujúcim ospravedlnenie neúčasti na nariadenom pojednávaní) žalobca cestou zástupcu doručil Dohodu o uznaní záväzku a jeho splácaní podpísanú žalovanou 11.02.2020 (bez podpisu žalobcu), opäť bez akéhokoľvek komentára (zdôvodnenia) súvisiaceho s predkladanou listinou.

5. Výzva tunajšieho súdu pre žalovanú na vyjadrenie sa k žalobe, daná uznesením z 25.08.2022 č. k. 5Csp/6/2022-50 v zmysle ust. § 167 ods. 1, 2 CSP, bola žalovanej spolu so žalobou, jej prílohami a poučením o možnosti zastúpenia spotrebiteľa a o jeho procesných právach a povinnostiach podľa § 292 CSP, doručená dňa 02.09.2022. Žalovaná s k žalobe v stanovenej lehote 10 dní od jej doručenia nevyjadrila.

6. Žalovaná sa k žalobe a k dôkazom predloženým žalobcom bližšie vyjadrila až cestou svojho zástupcu v podaní z 09.11.2022, doručenom súdu toho istého dňa.

6.1. Namietla platnosť Dohody o uznaní dlhu a jeho splácaní z 28.03.2018 a poukazom na § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZoOS“) konštatovala, že žalobca pri jej uzatváraní konal v rozpore s dobrými mravmi. Z obsahovej stránky dohody je evidentné, že ide o tzv. formulárovú zmluvu, žalobca ju mal vopred predpripravenú a do nej už iba dopísal špecifické údaje týkajúce sa dlžníka. Dlžník nemal žiadnu možnosť podstatným spôsobom ovplyvniť jej obsah. Predmetná dohoda, resp. akákoľvek dohoda obdobného typu je nepochybne nezrozumiteľnou pre ktoréhokoľvek priemerného spotrebiteľa. Jej obsahom sú v podstate dva právne úkony, Uznanie dlhu ako jednostranný právny úkon a Dohoda o splátkach ako dvojstranný právny úkon. Z predmetnej Dohody vyplýva nespochybniteľný úmysel žalobcu docieľiť uznanie dlhu a predĺženie premlčacej doby pod zámienkou umožnenia splatenia dlhu formou pravidelných mesačných splátok.

6.2. Namietla tiež platnosť Zmluvy (Zmluvy o aktivácii Bankomatky Quatro č. XXXXXXXXX) ako celku a od počiatku.

6.2.1. Citujúc ust. § 53c OZ konštatovala zrejmy rozpor zmluvy s daným ustanovením, čo má za následok jej neplatnosť. V tejto súvislosti je potrebné skúmať, či predmet a cena nie sú v zmluve uvedené menším písmom, ako iné časti zmluvy, s výnimkou názvu zmluvy a označenia jej časti. Už z prvého nahliadnutia na zmluvu si možno všimnúť, že napr. osobné údaje dlžníka sú v zmluve uvedené podstatne väčším písmom ako údaje pojednávajúce o predmete a cene (drobným písmom uvedené náležitosti v zmluve v jej čl. III „podmienky úveru“).

6.2.2. Citovala z odôvodnenia rozhodnutia Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/29/2012 z 19.04.2012 konkrétne: „Pokiaľ (odvolací súd) zistil, že označenie v záhlaví zmluvy H., údaje o mene a priezvisku odporkyne, adrese bydliska odporkyne, ako i o dátume zdaniteľného plnenia sú uvedené väčším písmom, ako predmet a cena, neostávalo než vyvodiť absolútnu neplatnosť takejto zmluvy, tak ako to vyplýva z ust. § 53c OZ, ktorý takéto formálne chyby vyhotovenia zmluvy sankcionuje absolútnou neplatnosťou“ a aj z rozhodnutia Krajského súdu v Žiline sp. zn. 7Co/254/2019 z 15.01.2020 konkrétne: „Po preskúmaní veci odvolací súd dospel k záveru, že prvoinštančný súd na základe vykonaného dokazovania dospel síce k správne skutkovému zisteniu o tom, že zmluva uzatvorená medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným zo dňa 21.08.2013 je uzatvorená v rozpore s ust. § 53c OZ, avšak vec nesprávne právne posúdil, pokiaľ vyvodil neplatnosť zmluvy iba v článku V. a to i napriek tomu, že z ust. § 53c OZ jednoznačne vyplýva, že ak bola zmluva uzatvorená v rozpore s týmto ustanovením je neplatná ako celok.“

6.2.3. Uviedla, že v predmetnej veci ide o obdobný finančný produkt - finančný produkt založený Zmluvou, resp. Žiadosťou o aktiváciu Bankomatky Quatro.

6.2.4. Zmluva ako neplatný právny úkon sa zrušuje od počiatku ex tunc. Následkom toho sú zmluvné strany (alebo ich právni nástupcovia) povinné sa vysporiadať podľa zásad o vydaní bezdôvodného obohatenia (§ 451 ods. 1 a nasl. OZ). Akýkoľvek nárok žalobcu vyplývajúci z bezdôvodného obohatenia je premlčaný, čo je možné vydedukovať z výpisu z Bankomatky Quatro vystavenom k 18.06.2020, z ktorého vyplýva, že posledné čerpanie úverového rámca dlžníkom bolo vykonané 30.06.2017 (viď 7. strana výpisu, transakcia zo dňa 29.06.2017, zúčtovaná 30.06.2017, popis transakcie N.-O. H., v sume

30,00 eur). Táto transakcia bola realizovaná viac ako 3 roky spätne pred podaním žaloby, a preto je žalobcom uplatnený nárok v celom rozsahu premlčaný (§ 107 OZ).

6.3. Napriek konštatovanej neplatnosti zmluvy by úver poskytnutý na jej základe (aj v prípade jej platnosti) bolo potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzatvorenia Zmluvy (ďalej len „ZoSÚ“). V Zmluve je nesprávne uvedený údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov (ďalej len „RPMN“), dobe trvania zmluvy, priemernej RPMN. Vyslovila presvedčenie, že žalobca pri poskytovaní úveru nekonal s odbornou starostlivosťou.

6.3.1. Údaj o priemernej RPMN, ktorý zmluva musí obsahovať s poukazom na § 9 ods. 2 písm. y) ZoSÚ, je v Zmluve uvedený v nesprávnej výške (26,48 %). Zmluva bola uzatvorená 20.08.2014 (v 3. štvrtroku daného roku). Údaj o priemernej RPMN za 3. štvrtrok daného roku bol zverejnený až 30.09.2014. Platnou priemernou hodnotou RPMN je tá, ktorá je zverejnená na webovom sídle Ministerstva financií Slovenskej republiky za 2. štvrtrok 2014. Hodnota priemernej RPMN pre daný typ úveru (od 1.500,- do 6.500,- eur vrátane so splatnosťou od 6 do 12 mesiacov) predstavuje percentuálnu výšku 27,26 % a nie 26,48 %, ako uvádza žalobca v zmluve. Údaj o priemernej RPMN je údajom, po vzhľadnutí ktorého získa spotrebiteľ dôležitú informáciu o tom, či úver je v porovnaní s obdobnými úvermi poskytovanými na trhu výhodný alebo nie. Uvedená informácia má pre spotrebiteľa rozhodujúcu váhu pri jeho rozhodovaní o akceptácii podmienok navrhovaných dodávateľom. Následkom jeho nesprávneho uvedenia je to, že sa na tento údaj v zmluve prihlíada ako by v nej vôbec uvedený nebol.

6.3.2. Žalobca pri poskytovaní úveru nekonal s odbornou starostlivosťou podľa ust. § 7 ods. 1 ZoSÚ. Citujúc ustanovenie § 11 ods. 2 ZoSÚ upravujúceho dôsledky, ak veriteľ nekoná s odbornou starostlivosťou podľa ust. § 7 ods. 1 ZoSÚ uviedla, že žalobca doposiaľ nepredložil dôkaz svedčiaci o tom, že pred uzatvorením Zmluvy s dlžníkom skúmal jeho schopnosť splácať úver. Konštatovala, že žalobca nejakým spôsobom neskúmal jeho ekonomickú situáciu, nepreveroval ani aktívne nezisťoval jeho bonitu, nezohľadňoval jeho výdavky (napr. na zabezpečenie ubytovania, stravy, dopravy, atď.), rodinný stav, počet vyživovacích povinností a iné. Žalobca mal pritom povinnosť skúmať a následne analyzovať osobný, resp. domáci rozpočet, berúc pri tom do úvahy stranu príjmov, ako i výdavkov dlžníka. Ak aj žalobca pristúpil nejakým doposiaľ neznámym spôsobom k plneniu danej povinnosti, zrejme išlo len o čisto formálny postup. Určite si žalobca nevytvoril skutočný obraz o jeho celkovej finančnej, či majetkovej situácii, čím nenaplnil účel ustanovenia § 7 ods. 1 ZoSÚ. Pretože žalobca nekonal odbornou starostlivosťou pri posudzovaní bonity dlžníka v rozsahu, ktorý možno považovať za hrubé porušenie tejto povinnosti, tak sa s takýmto konaním spájajú tieto následky: a) zánik oprávnenia žalobcu požadovať od žalovanej jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru a b) bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru. Na podporu uvedeného predložila rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 23CoCsp/27/2021 zo 16.11.2021.

6.3.3. Žalobca si voči nej uplatňuje nárok vo výške 2.420,19 eura s príslušenstvom. Plnenie z predmetnej Zmluvy však bolo dohodnuté v splátkach. Napriek týmto skutočnostiam žalobca doposiaľ v tomto konaní nepredložil žiadny dôkaz o tom, že by v predchádzajúcom období došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru a tiež nepredložil doklad predstavujúci upozornenie dlžníka na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru v zmysle ust. § 53 ods. 9 OZ. Nepredložil ani listinu, ktorá by predstavovala úkon samotného mimoriadneho zosplatnenia v zmysle ust. § 565 OZ. I keby žalobca predmetné dokumenty preložil, bolo by potrebné posúdiť, či bolo vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru skutočne urobené v zmysle zákonných požiadaviek OZ ako i Zákona o bankách. Keby aj bolo vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru vykonané v súlade s vyššie uvedenými zákonnými ustanoveniami, je už teraz zrejmé, že na tento úkon žalobca nebol oprávnený, nakoľko pri uzatváraní predmetnej zmluvy žalobca nekonal s odbornou starostlivosťou.

6.4. Zhrnula, že týmto vznáša nasledovné námietky:

- námietku neplatnosti Dohody u uznaní dlhu a jeho splácaní;
 - námietku absolútnej neplatnosti Predmetnej Zmluvy;
 - námietku premlčania uplatňovaného nároku;
 - námietku bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru poskytnutého na základe Zmluvy;
 - námietku nekonania žalobcu s odbornou starostlivosťou pri uzatváraní Zmluvy;
 - námietku neexistencie vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru poskytnutého na základe Zmluvy;
- a ďalšie vyplývajúce z textu jej vyjadrenia.

6.5. Žiadala žalobu zamietnuť v celom rozsahu a zaviazat' žalobcu k povinnosti zaplatiť žalovanej trovy právneho zastúpenia v rozsahu 100 %.

7. Na pojednávaní 31.10.2022 zástupca žalovanej o.i. poukázal na to, že žalovaná sa po smrti dlžníka - jej manžela ocitla v nepriaznivej finančnej situácii. Príjem, ktorý má, nepostačuje na úhradu všetkých jej životných nákladov a výdavkov. Pre neho je novou skutočnosťou, že dlžník mal uzatvárať so žalobcom Dohodu o uznaní dlhu a jeho splácaní.

8. Na pojednávaní 07.12.2022 sa zástupca žalovanej v celom rozsahu pridržal písomného vyjadrenia z 09.11.2022 (uvádzaného pod bodom 6. odôvodnenia), poukazujúc na to, že zástupca žalobcu nijakým spôsobom na ich viaceré námietky nereagoval a nepredložil žiaden dôkaz, ktorý by vyvrátil čo i len jednu z nimi namietaných skutočností. Vo vzťahu k Dohode o uznaní záväzku a jeho splácaní z 11.02.2020 podpísanou žalovanou, poukázal aj vo vzťahu k nej na ich argumentáciu, ktorú uviedli vo vzťahu k predchádzajúcej dohode z 28.03.2018, pre ktoré považuje aj Dohodu z 11.02.2020 za neplatný právny úkon. Opätovne poukázal na § 4 ZoOS, vzťahujúceho sa podľa neho aj na predmet tohto sporu, kedy šlo zo strany žalobcu voči dlžníkovi o poskytnutie finančnej služby. Účelom tejto dohody bola snaha veriteľa docieľiť predĺženie premlčacej doby. Žalovaná nie je schopná aj z toho, čo zistil pri rozhovore s ňou, si prečítať takúto listinu s porozumením a keď jej toto prišlo od žalobcu, považovala za svoju povinnosť toto podpísať a vrátiť bez toho, aby nad tým bližšie rozmýšľala a uvažovala. Vychádzala z toho, že je tak povinná urobiť, lebo má ísť o dlh jej manžela a že je to povinná zaplatiť. V tomto vyjadrení uviedli viacero samostatných dôvodov a skutočností, pre ktoré by mala byť žaloba zamietnutá. Žalobca v konaní nepredložil žiaden dôkaz. Žiadal žalobu v celom rozsahu ako nedôvodnú zamietnuť a priznať žalovanej náhradu trov konania.

9. Predmetom tohto konania bol nárok uplatnený žalobcom na podklade Zmluvy, uzavretej medzi žalobcom ako veriteľom a dlžníkom dňa 20.08.2014 (v ten deň mal zmluvu podpísať žalobca, keď dlžník ju mal podpísať 08.08.2014), ktorý následne dňa XX.XX.XXXX zomrel, pričom podľa uznesenia tunajšieho súdu zo 16.07.2019 č. k. 5D/9/2019-79, právoplatného 16.07.2019, všetok majetok podľa schválenej dohody dedičov zdedila žalovaná bez povinnosti vyplácať odstupujúce spoludedičky. Z daného rozhodnutia vyplýva, že ako jedno z pasív dedičstva bola radená „pohľadávka žalobcu“ zo Zmluvy vo výške (ku dňu smrti dlžníka) 2.570,19 eura, prihlásená práve v uvedenej výške žalobcom do dedičského konania listom z 20.03.2019, prílohou ktorého nebolo nič, čo by podporovalo (preukazovalo) takúto pohľadávku a (práve takúto) jej výšku. Na strane druhej dedičia dlžníka v dedičskom konaní nijakým spôsobom nenamietali súdnym komisárom vykonaný súpis aktív a aj pasív, tak ako boli jednotlivými veriteľmi do dedičského konania prihlásené.

10. S ohľadom na charakter subjektov, ktoré Zmluvu uzatvárali (ako veriteľ žalobca - banka, teda subjekt konajúci pri jej uzatváraní a plnení v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti a ako dlžník H. G. - spotrebiteľ - fyzická osoba nekonajúca pri jej uzatváraní a plnení v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti), je táto zmluva spotrebiteľskou zmluvou a súčasne ide o spotrebiteľský úver podľa ZoSÚ v znení účinnom v čase uzavretia Zmluvy. Na takýto vzťah je preto potrebné aplikovať okrem ustanovení ZoSÚ predovšetkým ustanovenia OZ upravujúce režim spotrebiteľských zmlúv (§ 52 a nasl. OZ) v znení účinnom v čase uzavretia ÚZ. Zmluvná voľnosť pri spotrebiteľských zmluvách sa môže pohybovať len v medziach všeobecnej úpravy spotrebiteľských zmlúv obsiahnutej v § 52 a nasl. OZ v tom smere, že s poukazom na ust. § 54 ods. 1 OZ sa nemôžu odchýliť od tohto zákona (OZ) v neprospech spotrebiteľa. Takéto zmluvy s poukazom na § 53 ods. 1 OZ nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa - neprijateľné podmienky (vyjmúc prípadov, ak ide o predmet plnenia a primeranosť ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané), ktorých príkladný výpočet obsahuje ust. § 53 ods. 4 OZ.

11. Zmluvou formulároveho charakteru označenou ako „Žiadosť o aktiváciu Bankomatky Quatro“ č. XXXXXXXX, uzavretou 20.08.2014, malo dôjsť k poskytnutiu bezúčelového spotrebiteľského úveru - revolvingového s vykonávaním platobných operácií z úveru prostredníctvom kreditnej karty s predschváleným úverovým rámcom vo výške 2.400,- eur, pri úrokovej sadzbe označenej ako „štandardná úroková sadzba“ - 22,80 %, ktorá mala byť variabilná, určovaná žalobcom zverejnením v Cenníku, s oprávnením žalobcu túto jednostranne meniť za podmienok stanovených v bode VIII. Zmluvy a v Obchodných podmienkach. Štandardná mesačná splátka bola dojednaná vo výške 80,- eur so splatnosťou v 15. deň v kalendárnom mesiaci. Výška RPMN bola uvedená 24,21 % (informatívny výpočet vychádzajúci z predpokladu, že úroková sadzba a poplatky zostanú nezmenené a klient vyčerpá úver kartou u obchodníka vo výške schváleného úverového rámca dňa 01.08.2014 a úver sa poskytuje

na obdobie 1 roka, počnúc dňom prvého čerpania a ďalších predpokladoch tam bližšie uvádzaných). Priemerná hodnota RPMN bola uvedená vo výške 26,48 %.

12. V súvislosti so žalovanou vznesenou námietkou premlčania sa súd v prvom rade musel vypořiadat' s platnosťou Zmluvy, ktorej absolútnu neplatnosť namietla žalovaná z dôvodu uvedeného v § 53c OZ v znení účinnom v čase jej uzavretia.

13. Podľa § 53c OZ, ak je spotrebiteľská zmluva vyhotovená písomne, predmet a cena nesmú byť uvedené menším písmom ako iná časť takejto zmluvy s výnimkou názvu zmluvy a označení jej častí. Ustanovenia spotrebiteľskej zmluvy, ako aj ustanovenia obsiahnuté vo všeobecných obchodných podmienkach alebo v akýchkoľvek iných zmluvných dokumentoch, ktoré so spotrebiteľskou zmluvou súvisia, nesmú byť uvedené pre spotrebiteľa nečitateľným a menším písmom, ako ustanoví vykonávací predpis. Zmluva uzatvorená v rozpore s týmto ustanovením je neplatná.

14. K danému ustanoveniu súd poznamenáva, že v čase uzavretia Zmluvy vykonávací predpis (ktorým je nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z.) ešte nestanovoval najvyššiu prípustnú veľkosť písma, hoci v tom čase už bola platná novela tohto nariadenia v znení uvedenom pod bodom 13. vykonaná nariadením vlády SR č. 141/2014 Z. z., ktoré však ohľadne ustanovenia § 1b upravujúceho práve veľkosť písma (podľa neho ustanovenia spotrebiteľskej zmluvy, ak aj ustanovenia obsiahnuté vo všeobecných obchodných podmienkach alebo v akýchkoľvek iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou musí dodávateľ uviesť písmom, ktorého výška je najmenej 1,9 mm) nadobudlo účinnosť až od 01.01.2015. Nič to však nemení na záväznosti zvyšnej časti ust. § 53c vety prvej OZ, ktorého nerešpektovanie má v zmysle tretej vety daného ustanovenia za následok absolútnu neplatnosť spotrebiteľskej zmluvy (§ 53c veta tretia v spojení s § 39 OZ).

15. Je potrebné dať za pravdu argumentácii žalovanej strany, že v Zmluve sú podstatne väčším písmom, než jej ostatný text (písaný drobným a preto ťažko čitateľným písmom), dopisované údaje, napr. ohľadne osoby dlžníka, tiež aj číselné údaje (výška úverového rámca, mesačnej splátky, základnej úrokovej sadzby a RPMN). Podstatne menším číslom sú teda uvádzané aj údaje o tom, čo uvádzané číselné údaje majú vyjadrovať, včítane predmetu zmluvy (že zmluvou sa dojednáva bezúčelový spotrebiteľský úver revolvingový, atď.). Uvedený nedostatok má sám o sebe za následok neplatnosť Zmluvy ako celku. Ak potom na jej základe došlo k plneniam zo strany oboch zmluvných strán, takéto plnenia si mali zmluvné strany navzájom vypořiadat' podľa ustanovení upravujúcich bezdôvodné obohatenie (najmä v súlade s § 451 a 457 OZ), v súlade s ktorými si boli povinné navzájom vrátiť poskytnuté plnenia. Nároky na vydanie bezdôvodného obohatenia sa premlčujú v dvojročnej subjektívnej premlčacej lehote, a trojročnej (resp. v prípade úmyselne získaného bezdôvodného obohatenia desaťročnej) lehote v súlade s § 107 OZ. Subjektívna premlčacia lehota pritom môže plynúť len v rámci objektívnej premlčacej doby. Je zrejmé (na to poukázal súd už v súvislosti s výzvou pre zástupcu žalobcu zmienenou pod bodom 3. a uviedol to aj zástupca žalovanej vo vyjadrení z 09.11.2022 - v jeho časti zmienenom pod bodom 6.2.4. odôvodnenia), že k poslednému plneniu zo strany žalobcu v prospech dlžníka došlo transakciou z 29.06.2017, zúčtovanou 30.06.2017, vo výške 30,- eur mesačne. V následnom období dochádzalo už len k plneniam zo strany dlžníka, resp. po jeho smrti za neho zo strany iných subjektov. Ak žalobca podal žalobu na tunajší súd až dňa 13.07.2022 (viac ako 5 rokov po poslednom čerpaní úveru dlžníkom) smerujúcou voči právnej nástupkyňi dlžníka - jeho dedičke (manželke dlžníka), ktorá zdedila všetok majetok dlžníka, stalo sa tak nepochybne po uplynutí trojročnej objektívnej premlčacej doby a o to viac aj dvojročnej subjektívnej premlčacej doby, ktorá v danom prípade začala žalobcovi plynúť spolu s objektívnou premlčacou lehotou. Žalobca si totiž musel byť vedomý toho, kto je jeho dlžníkom, keď voči nemu sa bezdôvodne obohatil ten, s kým uzatváral neplatnú spotrebiteľskú zmluvu, pričom dôvody jej neplatnosti vyvolal samotný žalobca, ktorý zmluvu vyhotovil v rozpore s § 53c OZ.

16. „Zaujímavým“ spôsobom pôsobilo predkladanie dôkazov zo strany žalobcu (jeho zástupkyne), ktorá bez akéhokoľvek bližšieho zdôvodnenia ako prílohy svojich podaní postupne a až po začatí tohto sporu predložila najprv Dohodu o uznaní dlhu a jeho splácaní, ktorú mal žalobca podpísať v Poprade 28.03.2018 a dlžník v Dolnom Kubíne dňa 26.03.2018 (ako prílohu podania doručeného súdu 26.10.2022) a následne Dohody o uznaní záväzku a jeho splácaní, ktorú mala podpísať žalovaná v Dolnom Kubíne dňa 11.02.2020, pričom podpis za žalobcu ako veriteľa v tejto dohode absentuje (predloženej ako prílohy podania doručeného súdu 06.12.2022). Žalujúca strana vôbec nezrejmila kontext, v akom malo dôjsť k ich „uzatváraniu“ a podpisovaniu (kto koho, akým spôsobom oslovil a z

akého dôvodu, čo tomu predchádzalo, aké informácie v danej súvislosti poskytol...). Z textov oboch týchto dokumentov však možno usúdiť (a tým zároveň dať za pravdu žalovanej strane), že tieto mali rovnako ako Zmluva formulárový charakter, kde v prípade prvej z nich boli ručne alebo iným spôsobom dopisované iba dátumy, v prípade dlžníka miesto uzavretia, podpisy a vyznačenia krížikom jednej z troch možností splácania a v prípade druhej z nich je tam ručne dopisované akurát miesto a dátum podpisu a samotný podpis, ktorý by mal byť podpisom žalovanej.

17. Žalobca (jeho zástupkyňa) nijakým spôsobom nereagoval na argumentáciu (skutkovú a právnu), ktorú ohľadne prvej predloženej dohody učinila žalovaná cestou zástupcu v podaní z 09.11.2022, zmienenej pod bodom 6.1. odôvodnenia), hoci toto podanie zástupkyňa žalobcu mala k dispozícii (bolo jej doručené 23.11.2022), po doručení ktorého zástupkyňa žalobcu reagovala len tak, že ospravedlnila svoju účasť aj na nasledujúcom pojednávaní konanom dňa 07.12.2022 a v prílohe ospravedlnenia predložila druhú dohodu o uznaní záväzku a jeho splácaní, čím sa žalujúca strana pripravila o možnosť namietat argumentáciu zástupcu žalovanej na danom pojednávaní, na ktorom mal tento možnosť prvýkrát sa vyjadriť aj k tejto druhej dohode (tá druhá dohoda bola zástupcovi žalovanej doručená len tesne pred jeho otvorením).

18. Nakoľko zo strany žalobcu nedošlo žiadnym spôsobom k popretiu (tobôž účinnému) skutkových tvrdení žalovanej cestou jej zástupcu týkajúcich sa ako osoby žalovanej a jej rozumových schopností, úmyslu, ktorý týmto postupom žalobca sledoval, atď., súd už len z týchto dôvodov konštatuje neplatnosť oboch Dohôd. K zástupcom žalovanej uvádzaným skutočnostiam tiež dopĺňa, že tá dohoda, ktorá bola uzatváraná žalobcom s dlžníkom, je neplatná aj pre neurčitosť toho, čo ňou mal dlžník uznať, tak ako bol „predmet uznania“ vymedzený v bode 1. a následnom dovetku bodu 2. Podľa daných ustanovení dohody dlžník týmto uznáva čo do dôvodu a výšky svoj záväzok zo zmluvy č. 00XXXXXXXXX voči veriteľovi, ktorý pozostáva z výšky pohľadávky 2.539,23 eura vypočítanej ku dňu 08.03.2018 a následného denného úroku z omeškania v zmysle zákonných ustanovení. Z dôvodu denného úročenia istiny je potrebné, aby sa dlžník o výške poslednej splátky informoval..., a to pred jej splatnosťou. Z tohto vymedzenia nie je zrejmé, aké konkrétne príslušenstvo malo byť týmto spôsobom uznané, či aj „nejaký“ zmluvný úrok, ktorým sa má úročiť istina alebo len nejaký denný úrok z omeškania, taktiež nijako číselne nevyjadrený (nevedno, prečo sa tam uvádza denný úrok z omeškania, ak výška tzv. zákonného úroku z omeškania je uvádzaná v „právnych predpisoch“ vždy len na ročnej báze príslušným percentom). Druhá z dohôd ani nemohla byť platne uzavretá tým spôsobom, akým jej uzavretie žalobca dokladoval, keď v nej absentuje jej akceptácia žalobcom (jeho podpis), čo len zvýrazňuje danosť toho úmyslu žalobcu, ktorý tvrdila žalovaná cestou svojho zástupcu, že skutočnou snahou žalobcu bolo týmto spôsobom docieľiť účinky predĺženia premlčacej lehoty podľa § 110 ods. 1 OZ uznaním dlhu zo strany dlžníka a len za účelom jeho dosiahnutia v danej listine bol uvádzaný text dohody o splácaní dlhu. Navyiac obe dohody vychádzali z existencie záväzku, ktorý mal mať dlžník v prípade platnosti Zmluvy, ktorý pokiaľ ide o jeho výšku, by bol výrazne rozdielny (nepomerne vyšší) oproti záväzku, ktorý mohol dlžníkovi v súvislosti s neplatnosťou takejto Zmluvy reálne vzniknúť.

19. Pochybným spôsobom súčasne vyznievajú opakované a navzájom nesúladne výpočty výšky dlhu dlžníka učené zo strany žalobcu (pre situáciu, ak by Zmluva bola platná) ako ku dňu smrti dlžníka (kedy tento dlh podľa vyčíslenia žalobcu mal k XX.XX.XXXX predstavovať 2.570,19 eura) s výškou dlhu uplatneného v tomto konaní (istina 2.420,19 eura vyčíslená v súlade so žalobcom predloženým výpisom z Bankomatky Quatro za obdobie od 06.09.2014 do 16.06.2020 ku dňu 18.06.2020, rovnajúceho sa sume, na zaplatenie ktorej bola vyzvaná žalovaná výzvou z 19.06.2020, a táto je opäť rozporná aj so sumou uvádzanou v Dohode o uznaní dlhu a jeho splácaní podpísanej dlžníkom 26.03.2018 (tam je k uvedenému dňu uvádzaná suma 2.539,23 eura). Po poslednom čerpaní úveru dlžníkom (30,- eur dňa 29.06.2017) došlo (vychádzajúc zo žalobcom doloženého výpisu) k úhradám (zo strany dlžníka, resp. po jeho smrti aj inými osobami plniacimi na záväzok dlžníka) v celkovej výške 999,05 eura (naposledy platbou z 24.03.2020 vo výške 50,- eur), z ktorej sumy do smrti dlžníka (do XX.XX.XXXX) bolo uhradených 849,05 eura a po jeho smrti zvyšných 150,- eur (platby 3 x po 50,- eur - 27.01., 26.02. a 27.3.2020). Ak by dlh k 08.03.2018 mal predstavovať „uznanú sumu“ 2.539,23 eura a do smrti dlžníka bolo uhradených 529,05 eura (105,81 eura x 5), po odpočítaní z uznanej sumy 2.539,23 eura by predstavoval rozdiel 2.010,18 eura. Podľa doloženého výpisu boli účtované rôzne poplatky, úroky, sankčné úroky v celkovej výške 560,95 eura a ak by tieto boli zohľadňované, tak by dlh ku dňu smrti dlžníka mal predstavovať 2.391,13 eura (560,95 + 2.359,23 mínus 529,05) a nie 2.570,19 eura, v akej výške túto pohľadávku ako svoju pohľadávku zo Zmluvy žalobca prihlásil do dedičstva po dlžníkovi.

Uvedené súd uvádza len na okraj na celkové dokreslenie konania žalobcu, zrejme spoliehajúceho sa na pasivitu dlžníka a následne žalovanej, domnievajúc sa, že títo jeho úkonom vo vzťahu k nim a jeho výpočtom nebudú nič namietat' a všetko, čo im predloží, podpíšu.

20. Pokiaľ ide o ďalšie námietky žalovanej uvádzané v podaní jej zástupcu z 09.11.2022, ktorých skúmanie s ohľadom na dôvod zamietnutia žaloby by bolo nadbytočné, je potrebné zdôrazniť, že na žiadnu z nich žalobca (napriek jeho dôkaznému bremenu) nereagoval a teda ani nerozporoval, tobôž ohľadne nich nepredkladal žiadne dôkazy, ktoré by ich dôvodnosť čo i len spochybňovali.

21. Z vyššie uvádzaných dôvodov - žalovanou dôvodne vznesenú námietku premlčania akéhokoľvek možného nároku žalobcu súvisiaceho so Zmluvou, súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

22. S ohľadom na plný úspech žalovanej v tomto konaní, súd postupujúc podľa § 262 ods. 1 CSP za použitia § 255 CSP priznal žalovanej voči žalobcovi nárok na plnú náhradu trov tohto konania. O výške trov bude rozhodnuté s poukazom na § 262 ods. 2 CSP samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Dolný Kubín (§ 355 ods. 1 a § 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa musí okrem všeobecných náležitostí podania stanovených v § 127 ods. 1 a 2 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, jeho podpísania a uvedenia spisovej značky tohto konania) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) - § 363 CSP.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona č. 233/1995 Z. z. v znení neskorších zmien.